

МѢСЕЦА АПРІЛЯ

въ лі денк,

ЖИТИЕ И СТРАДАНИЕ СВЕТАГО СВЕЩЕННОМЪЧЕНИКА АНТИПЫ,

Бископа Пергама Асійскаго (анодолъ).

Той вѣше въ времято на Дометіана цара мъчителѧ, и въ времято на светы тѣ апостолы, когато светыи благовѣстникъ Іоанъкъ Богословъ, въ Патмосъ островъ вѣше на заточеніе (сюргюнъ), който го и копомажда въ писмото си, и го нарича мъченикъ, и вѣренъ свещеникъ: когото и постави архіерей въ Пергамскѣтжъ църквѣ. Тогава светаго Антипа, който вѣ твърдѣ прѣстарѣлъ, хванахаго ѣдолославителите, и го заведоха при игемона (пашжѣ), и оплакваха сѧ отъ него чи той имъ направилъ богоюте нѣмы, и пропѣдили ги отъ тѣхни тѣ имъ жилица, и не могатъ вѣки да говорятъ на покланяющи сѧ имъ, нито вѣки пріемъти приносимата имъ отъ саѣжителнѣ си жертва: тогава мъчителѧ почна да мѣ казва, чи старото е по почитно, а не новото, защото стрѣваше мѣ сѧ, чи ѣдолската саѣжва е по стара, и отъ много години, а Христіанска вѣра късно нѣкога сѧ почнала, и отъ